

Batılılaşma Çukuru

İstanbul, 30 Kasım 2007

Bütün meselelerimizin, sıkıntılarımızın, çıkmazlarımızın kaynağı Batılılaşmadır, Batıcılıktır. Yüzyıllardır içine saplandığımız bu bataklıktan kurtulmanın ne yazık ki halâ bir çaresini bulmuş değiliz.

Kurtulmak için yapılan her teşebbüs, dönüp dolaşıp daha çok batıcılıkla sonuçlanmaktadır.

Avrupa'da görev yapan dış işleri mensuplarının, elçilerin, vezirlerin görünüşe (ki Batı çok önem verir) kapılıp başlattığı bu hareket, daha sonra oraya okumaya gönderilen öğrencilerle devamlılık, yoğunluk ve hız kazanarak büyümüş ve bugün çok daha geniş ve etkin bir boyuta ulaşmıştır.

Bu formasyonu alan nesiller yetişmiş, ülkemizin manzarası değişmiş, ama bu değişiklik daha çok olumsuzluk yönünde gelişmiştir. Kendi öz kök ve kimliğimizden neredeyse ne varsa atmaya çalışmış, buna da "devrim" adını vermiş ve sonunda geriye dönüp bakmaya korkacak hâle gelmişizdir.

Toplumda geniş bir tabaka, İslâm yapısından kopmuş, otantik anlamda batılı da olamamış, halkımızın özgün deyiimiyle söylersek, "iki arada bir derede" kalmıştır. Halkımızsa, kendi yaşantısını sürdürmeğe çaba sarfetmişse de, sahipsizlikten, bu da giderek gücünü koruyamayan bir yerellik direnişi seviyesini aşamamıştır.

Bütün bu gayretkeşliklere göre, bâri Batıyla aramızdaki teknoloji, bilim ve silâh sanayiindeki açık kapanmış olsaydı! Ama ne gezer! Aksine, bugün bu konudaki fark bir uçuruma dönüşmüştür. Kendimizi savunmak için her türlü ileri teknoloji ürünü silâhı, uçağı, tankı, helikopteri vb. ni satın almak zorundayız.

Neyle satın alacağız bunları? Elma, domates satarak mı? Tam tersine, Batı, tarım ürünlerimizi, tekstil mamullerimizi, tütünümüzü, şekerimizi dahi almama yönünde sınırlamalar getirmiş ve kendi tarım, hatta süt ürünlerini bize satmayı hedeflemiştir.

Her şeyi Batı'dan alacaksak neyle alacağız? Tabiidir ki, atalardan kalan ne varsa, onunla. Onların çoğu gitti. Sıra topraklarımıza geldi. Onu da artık kapış kapış alıyorlar.

Bu Batıcılık macerası, bizi sonunda, yersiz yurtsuz, her kapıdan hakaretle kovulan ve en sonunda sefalet içinde bir çöplükte can veren dilencinin durumuna düşürecektir.

Avrupa Birliğine katılma ham hayali içinde varacağımız son, bir çukurda hayatı sona erdirmekten başkası olmayacaktır.

Dünya tarihinde, kendi varlık cevherini, özgün kişiliğini terk ve başkasını taklit ederek yeni bir atılım yapmış, hayatta kalmış bir toplum, bir millet, bir devlet, bir medeniyet yoktur.

Batı, Kartaca medeniyetini, eski Mısır medeniyetini, Amerikan kıtasındaki İnka, Maya ve Aztek medeniyetlerini yok etmiştir. Filistin Yahudi Devleti'ni yıkmış, halkını bütün dünyaya dağıtmıştır. Yahudiler ancak iki bin yıl sonra derlenip toparlanmışlardır. Baştan beri İslâmı yoketmek için saldırmış, bunun için asırlarca süren haçlı seferleri düzenlemiştir. Afrika'yı, Asya'yı, Hindistan'ı, Çin'i, Orta Asya'yı (unutmayalım ki, Ruslar da Batı'ya dahildir) işgal ve istila etmiştir.

Birinci Dünya Savaşı'nda da son büyük İslâm devleti olan Osmanlı Devleti'ni yıkmışlar, islâm ülkelerini işgal etmişlerdi Batılılar. İkinci Dünya Savaşı'nda onlar birbirine düşünce, bir parça nefes alan islâm ülkelerine, şimdi, yeniden saldırmaya, hepsini tekrar işgal ve istilâyâ girmişlerdir.

Bütün bu saldırıları durdurmak, bu işgal ve istilâyı

önlemek için girişilen batılılaşma hareketleri ve bunun artık bağımlılık biçimine girmiş hâli olan batıcılık, ülkeyi savunma ve korumada etkisiz kalmış, hatta batılıların işini kolaylaştırmaktan başka bir şeye yaramamıştır.

Jöntürklük, ittihatçılık, devrimcilik, liberallik, solculuk, sosyalistlik, komünistlik gibi adlarla bize yabancı ruhu musallat eden batıcılık, daha da ileri giderek, sözde demokrasi, sağcılık ve milliyetçilik adına, halka, hatta, bir dereceye kadar, sözde islâm cemaatlerine de ârız olmuş bir psikoloji olarak ruhumuzu kemiren, onulmaz aşağılık duygusuna boğan bir ortam oluşturmuştur.

Çaresiz miyiz? Bir çıkış yolu yok mudur? Kurtuluş yolu nedir?

Soru çok ciddidir. Sorun, derin ve büyüktür. Ancak, umutsuzluğa yer yoktur.

Kur'an-ı Kerim, bize eski medeniyetlerin neden çöktüğünü, bazı toplumların neden âdeta maymuna dönüştüklerini anlatmakta ve bizi uyarmakta iken, "başka"larına benzemekten bizi şiddetle men ettiği halde, gafletle bu uçuruma yuvarlanmış da olsak, yaptığımızdan dolayı pişman olmalı, tövbe etmeli, Allah'tan af dilemeli ve ayağa kalkmalıyız. Peygamberimizi, sahabelerini, sayısız bilginlerimizi, bilgelerimizi, imamlarımızı, hükümdarlarımızı hatırlayarak eşsiz medeniyetlerimizi yeniden diriltmenin büyük atılımına girişmeliyiz.

Tarih, böyle köklü, uzun vâdeli ve çok cepheli, çok boyutlu yürekten yapılan bir girişimin başarıyla, zaferle biteceğine çok kez şahit olmuştur. Yeter ki, birleşelim, Abbasiler, Osmanlılar gibi büyük devletlerimizi kuralım. Medeniyetin her alanında batılıları geride bırakacak keşifler, icatlar, çalışmalar yapalım. Bilimde, teknolojiye, sanat ve edebiyatta, inanç ve ahlâkta en objektif değerlendirme ile en önde olalım. Sayısız tarihçi, sosyolog, arkeolog, matematikçi,

fizikçi vb. yetiştirelim. Ölçü: Dünya çapında olmak. Dünya çapında bilim adamları, ruh insanları, devlet adamları, şairler, romancılar vb. yetiştirelim. Dünya çapında sinemamız, televizyonculuğumuz olmalı. Dünyaya her dilden seslenmeli ve onlara gerçek insancılığın çıkar yolunu göstermeliyiz.

İslâmın Dirilişi böyle gerçekleşecektir. Diriliş gençliğinin, diriliş erlerinin, tüm müslümanların yolu açık olsun!

YÜCE DİRİLİŞ PARTİSİ

Genel Başkanı

A. Sezai KARAKOÇ